

DOLCKÝ OBČASNÍK VYDÁVÁ OÚ DOLCE

Č. 1 březen 2009

Čeká nás :

Sněženky a jiné zázraky paní přírody

Práce na zahrádce

Starosta občanům

Vstoupili jsme do roku 2009, z kterého už čas ukrojil podstatnou část a který pro nás nezačal moc optimisticky. Potýkáme se s celosvětovou ekonomickou krizí, která se nějakým způsobem dotkne každého z nás, ale nemá smysl naříkat nad touto situací, protože ještě nikdy nebylo tak špatně, aby nemohlo být ještě hůř. Zatím nikdo z ekonomů a analytiků nedovede určit, jakým směrem se krize bude ubírat, jak dlouho potrvá a jakým způsobem to zasáhne obce. I přes tyto problémy si zastupitelstvo obce vytýčilo cíle, které by chtělo v tomto roce zrealizovat.

Akce, které plánuje zastupitelstvo obce na rok 2009

- plošná oprava místních komunikací, žádost o dotaci jsme podali na Státní zemědělský investiční fond v Českých Budějovicích, nezískáme-li dotaci, zrealizujeme pouze nějakou opravu komunikace ze svých zdrojů
- bude provedena nutná údržba dřevin dle posudku zdravotního stavu, který zpracovala firma DANIMA (již bylo realizováno)
- vykoupení části pozemků v lokalitě č.18 územního plánu (pod Jindřínem) z důvodu zachování cesty
- vykoupení pozemků č. parc.246/23 a č. parc.358 (lokalita č.20 „U Křížku“)
- zhotovení nové verze internetových stránek obce Dolce (byly již zhotoveny)

<http://www.obec-dolce.cz>

- osazení dopravních značek na místní a účelové komunikace (akce byla zrealizovaná na konci ledna firmou CHMELÍŘ)
- zpracování pasportu na povrchovou kanalizaci v digitální formě
- podpoříme SDH v obměně hasičské výzbroje částkou 40 000,- Kč
- zažádáme o změnu územního plánu pro výstavbu rodinných domků v lokalitách č.17, 18, 20 (žádost se vyřizuje)
- rekonstrukce veřejného osvětlení, žádáme o dotaci z Programu stabilizace a obnovy venkova Plzeňského kraje
- zakoupíme sekačku na nízkou trávu a průmyslový vysavač pro potřeby OÚ a přístřešku na hřišti „Za Párníkem“
- zřídíme datové schránky k 1.7.2009, což nám ukládá zákon 300/2008 sb.

KULTURNÍ AKCE

- posezení seniorů
- dětský den
- pohár starosty
- cyklistický výlet

Žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova na opravu místních komunikací v obci Dolce jsme 27.10.2008 podali na Státní zemědělský investiční fond v Českých Budějovicích.

Předložili jsme projekt na provedení plošné opravy povrchu místních komunikací č.p.323,325 (od p. Nového k hlavní silnici a od p. Jeslínka k hlavní silnici), 319/1 a 330/3 (od p. Nového k p. Kantovi) v celkové délce 696 m s cenou 2.220.000 Kč. Pokud uspějeme a získáme dotaci, která by měla být ve výši 90% celkových nákladů, rozdělíme akci do dvou etap s průběžným financováním. První etapa by se týkala komunikací 323 a 325, což představuje 40% nákladů.

V březnu 2009 by proběhlo výběrové řízení, v dubnu uzavření smlouvy s dodavateli, v květnu by se realizovala první etapa a v červnu druhá. Podání žádosti na průběžné proplacení bychom podali vždy po ukončení etapy.

Všem čtenářům Dolckého občasníku přeji s přicházejícím jarem pohodu a zdraví.
starosta obce St.Ziegler

**Vítáme nového občánka Jakuba Boříka čp. 18.
Přejeme hodně štěstí do života.**

Rok 1929

V letošním roce je tomu 80 let, co postihly naši republiku, ale i okolní evropské státy veliké mrazy. Protože nejsou pamětníci nebo jich ještě několik málo žije, ale v té době byli v předškolním věku, chtěl bych události připomenout. Nám mladším byl rok 1929 velmi často na různých sousedských sešlostech připomínán. Pro objasnění tohoto mimořádného roku použiji zápisy pana Brady v první knize obecní kroniky. Píše: „Od ledna sněhové bouře a vánice. U nás napadlo 80cm – 1m sněhu. Tyto vánice zastavily veškerý provoz, jak na silnicích, tak i na železnici. Vlaky nemohly jezdit pro spousty sněhu a vysoké závěje. Byla nouze o uhlí. Na Šumavě a v pohoří napadlo 3m sněhu, mnohé dědiny zasypány, že obyvatelé nemohli ani na dvůr pro vodu, ani do chlévu a stodol. V chudých rodinách vypukl hlad. Dle zpráv z novin v Bosně Hercegovině byly zaváty celé vesnice. Objevili se vlci blízko osad, takže mnohde byly nalezeny lidské kosti a roztrhaná lidská těla. V Polsku, ve Varšavě topeno na ulicích pro chudinu v železných koších koksem. Mrazy se stupňovaly od ledna až do sv. Matěje, takže místy klesly teploty na – 42°C. Mlýny za těchto třeskutých mrazů z velké části nemlely pro nedostatek vody, neboť řeky a potoky byly promrzlé až ke dnu. Lesní zvěř (vysoká, zajáci, ptactvo, koroptve, bažanti) byla nacházena promrzlá. Byly případy, že hospodář našel zmrzlá selata ve svém chlívků. Mrazy způsobily nedozírné škody i na ovocných stromech, zvláště v níže položených krajích byly zničeny celé sady a stromořadí. I u nás muselo být vykáceno velké množství ovocných stromů všeho druhu. Rovněž i ozimy dříve seté musely být zaorány, neboť byly velkou vrstvou sněhu vyleželé a plesnivé. Po sv. Matěji nastala krátká obleva až do 10. března, kdy se sníh pomalu ztrácel“. Tímto krátkým výčtem událostí zimy v roce 1929 jsem chtěl mladší generaci připomenout, že takové mrazy v naší republice skutečně byly.

Ma

Horšická školička otevřela dveře

Ve čtvrtek 22.ledna 2009 se rodiče stávajících školou povinných dětí, ale i budoucích žáčků, po roce opět sešli ve škole. Důvod? Ten byl velký, DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ. A tak rodiče viděli, jak si jejich ratolesti ve škole vedou. V horšické škole mohli zhlédnout bezvadnou výuku a vyčerpávající výkon učitelky, který v této téměř rodinné školičce není povoláním, ale posláním. Bohu díky, že k tomu není co dodat, protože žáci opouští školu výborně připraveni nastoupit na druhý stupeň.

Petra Nová

Víte že ...

Od 17. století se stala Plzeň sídlem císařského pěšího pluku, který při zavedení číslování v r. 1769 obdržel číslo 35. Měšťané, zvláště právováreční se museli ve svých domech starat o důstojníky a vojáky „Pětatřicátníků“. To se jim pochopitelně „zajídalo“, proto vyvíjeli úsilí o postavení kasáren, a tím se chtěli zbavit navždy tohoto břemene. Všechny předkládané projekty na stavbu kasáren krajskému úřadu a vojenským komisím byly odmítány jako nevyhovující. V r. 1818 se právováreční měšťané zavázali k financování stavby a začali

odvádět 30 a později 40 zlatých z každé várky piva do fondu pro výstavbu kasáren. Pak se přidalo i město částkou 50 000 zlatých za prodej státních obligací a prodejem budovy obecního skladu. Konečně v letech 1821 – 1822 byly všechny projekty na stavbu kasáren schváleny a mohlo se začít se stavbou. Kasárna se stavěla od roku 1822 do listopadu 1826, kdy vpochoďovali do budovy kasáren první vojáci „Pětatřicátníků“. V r. 1830 po odstranění vzniklých závad převzala vojenská správa kasárna definitivně do svého majetku. Tato nejstarší budova v Plzni, postavená pro vojenské účely, byla v roce 1969 zbourána a nám zbyla jen píseň „Pětatřicátníci“, opěvující již několik desetiletí tento slavný pěší pluk.
Ma

Naši jubilanti

V lednu oslavili svá životní jubilea:

Benediktová Marie, čp. 40, 85 let

Blacký Václav, čp. 10, 81 let

Kaslová Božena, čp. 86, 82 let

V únoru oslavili:

Hlaváč Josef, čp. 101, 70 let

Matějková Marie, čp. 30, 86 let

V březnu oslaví:

Míšková Zdeňka, čp. 38, 80 let

V dubnu oslaví:

Kaslová Věra, čp. 78, 85 let

Ziegler Stanislav, čp. 20, 60 let

Šilingová Anna, čp. 96, 86 let

Uhlíř Karel, čp. 33, 70 let

Loudová Jiřina, čp. 74, 86 let

Boříková Věra, čp. 22, 80 let

Bultasová Anna, čp. 84, 70 let

Zlatá svatba:

50 let společného života oslaví 4. dubna 2009 manželé Václav a Marie Fořtovi, čp. 76.

Jak ten čas letí

Již devatenáctým rokem vystupuje naše obec jako samostatný správní celek. Za tuto dobu se vystřídalo 37 našich občanů v 5-ti zastupitelstvech (první zastupitelstvo bylo 9-ti členné), kteří řídili, ale i sami připravovali investiční akce na jednotlivé roky. Píší „sami“, neboť z řad občanů se toho nikdy moc nedozvěděli. Veřejná zasedání zastupitelstva nebyla ani dnes nejsou pro naše občany doménou, což je velká škoda. Právě na těchto zasedáních by zvolení zastupitelé měli slyšet názory svých voličů, z kterých by měli čerpat náplň pro svou další práci. I slovům kritiky by se neměli vyhýbat. Tito představitelé obce v počtu 7 lidí nemají „patent“ na rozum, proto by rádi slyšeli názor více občanů, který by byl vodítkem pro jejich další práce ve prospěch své obce, tedy nás občanů. V předposlední den uplynulého roku bylo řádně a s časovým předstihem svoláno poslední veřejné zasedání roku 2008, ale nikterak se nevyomykalo účastí občanů od zakořeněných zvyklostí naší obce. Zúčastnil jsem se tohoto zasedání spolu s 12 občany a 6 zastupiteli. Zase škoda, neboť se schvaloval obecní rozpočet na rok 2009, ale i akce, které míní zastupitelstvo obce v tomto roce zrealizovat. Z pohledu bývalého starosty bylo zasedání dobře připravené, zvláště mě zaujala zpráva předsedy finančního výboru. Tato zpráva byla zpracována a byla natolik podrobná, že každý z přítomných občanů slyšel, s jakými prostředky obec hospodaří a na co je vynakládá. Nelze v hospodaření za rok 2008 zastupitelům nic vytknout, neboť ve svých výdajích nezapomínají a dotují uváženě i jedinou složku v obci a to jsou hasiči. Je to dobře, neboť

hasiči jsou právě ti, kteří po celá léta pro nás občany připravují nejrůznější sportovní, ale i kulturní akce během celého roku. I diskuze na tomto zasedání byla bohatá, ale kdyby přišlo více lidí, mohla být rozmanitější – snad příště... Zastupitelstvo obce je mnohdy bráno laickou a někdy i hospodskou veřejností jako zbytečné. Ale jen slepý člověk nedívající se, nevidí, co se za těch 18 let své samostatnosti v obci změnilo k lepšímu. A to je právě práce zastupitelstva a nejen jednoho člověka – starosty. Každé zastupitelstvo od roku 1990 po ukončení svého 4 letého mandátu zanechalo za sebou pomník své dobré práce pro příští pokolení naší obce.

MA

Zážitek z pěší zóny

Každý obecní úřad v místech svého působení vydává obecně závazné vyhlášky. Tyto vyhlášky by měly občana informovat, co je na území obce dovoleno, ale hlavně, co je zakázáno. Jednou z těchto obecně závazných vyhlášek je „Zákaz o pobíhání domácího zvířectva na veřejných prostranstvích obce“. Tyto vyhlášky schválené zastupitelstvem obce by měly být pro občany zákonem. Ale není tomu tak. Někteří občané se domnívají, že chovat psa u své nemovitosti zaplacením poplatku ve výši 60 Kč obci je vyhláška naplněna. Zapomíná se však na to, že pes musí být zabezpečen tak, aby neutíkal na ulici a neohrožoval osoby pohybující se v obci. Ještě jednu velmi důležitou povinnost musí chovatel splňovat, kterou mu ukládá zákon, a to je jedenkrát ročně nechat svého miláčka očkovat proti vzteklině. Proč tuto věc znovu opakuji, když za svého starostování jsem dost často zdůrazňoval, ale i nynější pan starosta nedávno v tomto občasníku tuto vyhlášku připomínal. Na počátku prosince 2008 jsem šel po chodníku směrem k domovu. Najednou jsem se otočil a za mnou černý pes, který na mne zle dorážel. Čím víc jsem se snažil mu domluvit a odhánět ho, tím byl ostřejší. Tak jsem nejistým krokem z různými pocity pokračoval k domovu. Věděl jsem o kterého psa jde, že je to pes z čp. 86 neboť se svým mladším soukmenovcem znepřijemňují život občanům v hořejší části obce. Když jsem ke zmíněné nemovitosti došel, „vyrukoval“ na mne ten druhý neméně zlý mladší pes. Pochopitelně vrata dokořán otevřená a psi mohli jít, kam chtěli. Tuto dvojici psů pozoruji každý den, neboť hlas těchto psů nelze neslyšet. Lituji paní listonošku, která musí denně čelit těmto abnormálně vzteklým psům. Nevím, co by dělal majitel těchto psů, kdyby někoho pokousali. Domnívám se, že v tomto případě o nějaké povinnosti očkování ze zákona není ani potuchy.

Ma

P O Z V Á N K A

Zastupitelstvo obce Dolce srdečně zve všechny seniory naší obce na „Přátelské posezení při muzice“, které se koná v pátek 27.03. 2009 od 18.00 hodin v zasedací místnosti obecního úřadu. K tanci a poslechu hraje skupina „ORIENT“.
Občerstvení zajištěno.

Něco ze starých pamětí, (pokračování z minulého čísla)

Majitelem domu čp. 51 byl Jan Vránek a po chalupě se říkalo „U Krejčířů“. V této chalupě bylo 10 dětí. Nejstarší z dětí Jan chalupu zdědil a před svou smrtí ji přepsal na jediného syna Jana. Dnes je chalupa prázdná, neboť majitel Jan Vránek zůstal svobodný a nyní žije v „Domově klidného stáří“ v Žizkovech. Dům čp. 52 patří „Lesům ČR“. V tomto domě bydlívali lesní, kteří spravovali dolcké polesí a zároveň tam měli kancelář. Posledními bydlícími byl lesní Mašek a po něm lesní Vaic. Dnes v „Lesovně“ bydlí pracovník lesů Áda Mafka se svojí družkou. Původní majitel domu čp. 53 „Pod Hůrkou“ byl Fořt. Dům zdědila dcera Marie provdaná za Karla Beneše čp. 34. Po chalupě se v čp. 53 říkalo „U Marjánčinů“. Dnes je majitelkou dcera Marie provdaná Stuchlová. Dům čp. 54 nesl přezdívku „U Havlů“.

Dům byl v 90. letech minulého století zcela zbourán a postaven nový moderní domek. Majitelem je Zdeněk Bultas. Dům čp. 55 vlastnila rodina Josefa Matase, která ho v roce 1931 prodala Vojtěchu Duchkovi ze Kbel. Po chalupě se v té době říkalo „U Matasů“. Josef Matas postavil dům čp. 79 v horní části obce. Dnes je vlastníkem domu čp. 55 Pavel Butor z Prahy, který používá dům jako rekreační. Starý domek čp. 56 vyhořel za 1. světové války společně s domem čp. 35. Spáleniště koupili Martin Hodan s Janem Sladkým. Domek čp. 56 postavil Martin Hodan do té podoby, jak stojí do dnešních dnů. Po jeho smrti zdědila dům dcera Anna, která se provdala za Františka Brabce, tesaře z Horšic. Po jeho smrti přešel majetek na syna Františka, který majetek odkázal své dceři Věře, která byla provdána za malíře Štefla z Horšic, kde také bydleli. Pak byl dům prodán a několikrát měnil majitele. Dnešním majitelem tohoto domu je Karel Palounek, který tam bydlí se synem Karlem. Původním majitelem domu čp. 57 byl Josef Fořt a po chalupě se tam říkalo „U Michaláků“. Dům zdědila dcera Anna, která se provdala za Karla Křena, syna hajného. Po smrti obou rodičů zdědila dům starší dcera Marie, která přepsala tento dům na mladší dceru Radku, provdanou za Josefa Hiku. Tito manželé starý dům zcela zbourali a postavili nový modernější. Původním majitelem domu čp. 58 byl Antonín Fořt. Po chalupě se říkalo a stále říká „U Štísů“. V této chalupě se narodilo také hodně dětí. Chalupu zdědil syn Karel, který ji předal rovněž svému synovi Karlovi, dnešnímu majiteli. Starý dům čp. 59 byl v 80. letech minulého století zcela zbourán a místo koupil majitel domu čp. 50 ing. Skala. Číslo popisné 59 bylo obcí přiděleno provozovně Stavoglobal, jejíž majiteli jsou ing. Václav Straka a JUDr. Daniela Straková. Majitelem domu čp. 60 byl kovář Matěj Korběl, který se oženil se sestrou Anežky Rádlové z čp. 37 Barborou. Jelikož manželé Korbělovi byli bezdětní, vzali si za schovanku dceru Anežky Rádlové Vlastu, která se provdala za kováře Jana Sutnera z Radkovic. Dům zdědil syn Václav, který zůstal svobodný a v listopadu 2002 zemřel. Majitelkou tohoto zchátralého domu se stala sestra Vlasta, provdaná Bromová, žijící v Čáslavi. Přestože se majitelka po celý čas snaží dům prodat, záměr se nedaří.

Ma

Zachovalá tradice

Ano, tradice pořádání hasičských bálů každým rokem převzatá od našich předků se stále v naší obci dodržuje. První hasičský bál se konal ve „Valdekovo“ hostinci v roce 1924, tedy rok poté, co byl hasičský sbor u nás založen. Postupem času byly našimi hasiči pořádány i bály maškarní v obou bývalých hospodách. Od té doby, snad jen s přestávkou v době války, se tato tradice rok co rok dodržuje. I v době, kde byla naše obec bez hospody (1994 – 1999) se bálovalo v Radkovicích nebo v Přešticích v režii našich hasičů. Od roku 2000 se u nás báluje v omezených prostorách zasedací místnosti našeho obecního úřadu, ale nic to neubralo na spokojenosti a veselosti, která k těmto akcím patří. Letošní bál se konal 24. ledna a že se opět vydařil potvrdí všichni zúčastnění. K všeobecné spokojenosti přispěla osvědčená hudební skupina „Relax“ a tradičně bohatá tombola, kterou opět dle zvyklosti věnují naši občané, mnozí bez ohledu, zda jsou členy hasičů nebo ne. V posledním čase se k našim hasičům připojují svými dary i majitelé firem, ale zase jen někteří, některým tato obročinnost ještě nedošla. Proto všem dárcům, kteří svými dary přispěli a tím podpořili organizaci, která se snaží v případě mimořádné události chránit majetek nás všech bez rozdílu, upřímně děkuji.

Ma

Pranostiky

Je-li teplo v lednu, sahá bída ke dnu.

Když roste tráva v lednu, roste špatně v červnu.

Únorová voda, pro pole škoda.

Studený březen, mokrý máj, bude humno jako ráj.

Humor:

„Humor je nejdemokratičtější z lidských citů“.

„Humor je sůl země, a kdo je jím dobře prosolen, uchová se dlouho čerstvý“.

K. Čapek

Veřejné zasedání obecního úřadu

Předposlední den roku 2008 bylo v obci veřejné zasedání našeho a námi zvoleného zastupitelstva. Vůbec mě nepřekvapilo, jak žalostná je účast občanů na této schůzi. Ale proč? Copak voliče nezajímá, jak zástupci pracují a hospodaří s prostředky přidělené obci? Co se bude opravovat, budovat, na co obec dostala dotaci a kde naopak finanční podpora schází? Největší bod diskuse byl vodovod, který v naší obci citelně chybí, ale má to svůj háček Bude odběr, když obec nechá vodovod zbudovat? Starosta pan Ziegler zrekapituloval práci všech členů zastupitelstva a hodnotil, jak se podařilo naplnit plány od předchozího veřejného zasedání. Pan ing.Major přečetl výborně zpracované hospodaření úřadu a rozpočet na tento rok. Také se projednávala změna územního plánu. Kde se budou dělat nové cesty a kolik budou stát a další zajímavé věci, které se týkají chodu obce. Určitě by bylo přínosem a vlastně i poděkováním pro zastupitele, kdyby se na veřejném zasedání sešlo více občanů.

Petra Nová

Hasiči bilancovali

Na sklonku loňského roku, mezi Vánoce a Novým rokem, přesněji 27.prosince se všichni dobrovolní hasiči sešli v naší zasedačce na Obecním úřadě. V čele stolu se usadilo vedení spolku a přivítalo účastníky této Valné hromady. Mezi hosty byli hasiči z Horšic, Týniště, Kbela a Přeštic. Také pan Zbyněk Mráz, člen okresního výkonného výboru. Jednatel našeho sboru opět přednesl výborně zpracovanou výroční zprávu. Mimo jiné jsme se dozvěděli, že skoro historickou stříkačku PS 12 sbor prodal, dále finanční stránku a akce, ve kterých se hasiči více či méně angažují. Po následné diskusi, kde si někteří posteskli na stinné stránky práce dobrovolných hasičů, která se určitě neskládá jen z hašení vzniklých požárů, bylo podáno malé občerstvení. Vzápětí pak pozvaní muzikanti už ladili svoje instrumenty. K tanci a poslechu zde hrála skupina pana Krse. Všem, kteří se podíleli na organizačních věcech této Valné hromady patří velký DÍK.

Petra Nová

Něco z historie v datech

2. března 1978 první československý kosmonaut Vladimír Remek vzlétl do kosmu lodí Sojuz 28 spolu se sovětským kosmonautem A.Gubarevem. Na zem přistáli 10. března 1978.

12. dubna 1961 sovětský kosmonaut Jurij Gagarin obletěl ve vesmírné lodi Vostok 1 Zemi jako první člověk. Jeho let trval 108 minut.

22. listopadu 1963 byl na amerického prezidenta J.F.Kennedyho při jeho návštěvě v Dallasu v Texasu spáchán atentát, kterému prezident na místě podlehl.

První titul mistrů světa v ledním hokeji získali naši hokejisté v Praze roku 1947. Trenérem mužstva byl Mike Buckna. Hráči: Modrý, Jarkovský, Pácalt, Sláma, Trousílek, Šťovík, Troják, Zábrodský, Konopásek, Kus, Drobný, Stibor, Roziňák, Bouzek, Pokorný. Naši zde porazili Rumunsko 23:1 a Belgie 24:0.

Ma

Škola Horšice

Netradiční tělesná výchova

Tělesná výchova na naší škole probíhala v posledních dnech v jiném duchu. Necvičili jsme tentokrát ani v tělocvičně, ani na hřišti, ale naše děti měly možnost vyřadit se na kopci Hůrka.

Nevím, jak děti, které žijí ve městě, ale naše děti mají šanci v době, kdy celá naše okolní krajina je zahalena sněhem, okusit nejpříjemnější zimní radovánky – bobování, koulování a stavění sněhuláků. A právě to se nám povedlo. V průběhu minulého týdne od 12. 1. do 16. 1. jsme trávili každou hodinu TV na sněhu. Děti soutěžily v horolezeckých dovednostech, bobování, ve vytváření různých obrazců ve sněhu, v mravenčí chůzi. Myslím, že tohle určitě děti z města nezažijí. Bezprostřední chování našich dětí uvedlo i nás učitelky do různých aktivit. Opravdu, i já jsem se vrátila do dětských let, kdy jsem lezla do kopců, bobovala a klouzala se na ledovce.

Jana Tolarová

Opět změny ve školní legislativě

Již mnohokrát jsem seznamovala čtenáře novin s mnoha změnami, které zasahují školství, zvláště pak v oblasti administrativní. Aby toho nebylo málo, přibyla v letošním školním roce tzv. elektronická školní matrika. Jde v podstatě o tvorbu výkazů o škole, které se ovšem vypracovávají pro jednu organizaci na počátku školního roku, nyní však v další trochu jiné podobě pravděpodobně pro jinou organizaci. Samy kantorky, v podstatě nevíme, proč takto duplicitně. Elektronickou školní matriku naší školy má na starosti p.uč. Mgr. Jana Tolarová, která se jí prokousává již přes rok. Nutno podotknout, že program pro tuto matriku si musela každá škola zakoupit sama z rozpočtu školy. Stále nesmyslnější „úřednické výmysly“ nás nesmírně zatěžují a odvádějí od naší profesní práce učitelek. Mnozí kolemjdoucí se určitě u školy všimnou, že už dávno neplatí (a to především na venkovských školách), že kantoři opouštějí školu zároveň se žáky ihned po vyučování, ale že odpoledne trávíme ve škole čas nejen přípravou na výuku, ale právě řešením a odesíláním různých výkazů, zpráv, statistik atd. Kde jsou sliby MŠMT, že administrativu škol zúží na minimum. Jen k zápisu do 1. ročníku a k zápisu do MŠ je třeba nyní spis nejméně o šesti stranách, a to pro jediného žáka. Za chvíli už nebudeme mít ani prostory, kam všechny úřední elaboráty ukládat. Když porovnáám situaci před 15 lety, kdy jsem vstupovala do funkce ředitelky školy a dnes, administrativa školy „narostla“ nejméně o 300%. A tak se naskytá otázka: Co kdyby si některý z úředníků šel zkusit na půl roku „ředitelovat“ na málotřídní školičce, kde by musel učit, starat se o budovu, připravovat podklady pro platy, přebírat a třídit poštu, kontrolovat faktury, hlídat změny v zákoníku práce a ve školských zákonech, znát hygienické předpisy, neustále aktualizovat školní řád, veškeré vnitřní řády, psát podklady pro pracovní smlouvy, kontrolovat cestáky a tak dále. Mé poděkování touto cestou patří kolegyním jak ze ZŠ a MŠ, tak provozním zaměstnancům, kteří se mě velkou měrou snaží podporovat a pomáhat, protože vše „uhlídat“ tak, aby fungování školy probíhalo, jak má, není v silách jednoho člověka. Zatímco na velkých školách mají své zástupce, ekonomy, sekretářky, na které ředitel může delegovat pravomoci, na malých školách toto nelze, protože bychom porušili zákon. Nikdo „shora“ se nad tímto problémem nezamýšlí, protože v Praze přece mají daleko „závažnější záležitosti“ k řešení. Ti možná ani nevědí, že nějaké Horšice a další malé školičky existují. Ale hlavu vzhůru, pořád si říkám papír je papír, ale na prvním místě jsou naše děti, které navštěvují školku a školu – aby měly hezké prostředí, klidné paní učitelky a aby se jejich rodiče stali po dobu školní docházky také součástí našeho malého horšického školkového a školního soukolí.

Pavla Nohavcová

Netradiční nástroje

Do naší Mateřské školy v Horšicích zavítal pan Houda z Plzně, aby nám něco pověděl o starověkých nástrojích a také nám na ně zahrál. Děti nástroje velice zajímaly, protože taková fidula nebo djembe se už dnes nevidí každý den. Hru si mohly i samy vyzkoušet a tak se zapojit do společného koncertování. Vystoupení pana Houdy bylo poučné a velice zajímavé.

Děti vyráběly papír

Žáci horšické školy samozřejmě léta třídí odpad a spolu se svými rodiči sbírají staré noviny. Vědí, že je to tak správně. Ale jak se recyklovaný papír dělá, to si vyzkoušeli ve čtvrtek 5. února vlastnoručně. Donesené noviny si den předem natrhali na kousky a namočili do vody, poté si vyzkoušeli celý proces ruční výroby papíru. Dozvěděli se, jak a z čeho se papír vyráběl v minulosti, jak se vyrábí dnes a proč je důležité papírem šetřit. Přitom si „ohmatali“ i jiný materiál, na který lidé dříve psali – pergamen, kámen, dřevo, kůru, látku, hlinu... Porovnali také způsob psaní husím brkem a tuší s dnešními moderními pery. V závěru vyučování si každý žák svůj kousek recyklovaného papíru dal usušit. Výrobky, které se všem povedly, děti využily v hodinách výtvarné výchovy.

Eva Bachová

Představení hudební skupiny HARMONIA MUNDI

Dne 7. ledna 2009 do naší školy již po třetí zavítala hudebně dramatická skupina HARMONIA MUNDI se svými představiteli Honzou a Tomášem. Tentokrát nám ve svém představení předvedli svůj nový přístroj zvaný UP. Proč bychom se namáhali učit, smát se, nebo řešit své nesnáze, když vše toto za nás zařídí náš přístroj UP? Přece můžeme jen ležet a nedělat vůbec nic. Vždyť přístroj UP má i dva přídatné moduly-babička, který obsahuje 30 pohádek a modul režisér, který umožňuje pohádku zahrát. Ale kdepak, naši žáci na lenošení nejsou a tak si hned pohádku „O veliké řepě“ zahráli před obecenstvem. Potom nám Honza s Tomášem zazpívali píseň o planetách – „Milion možností“. Dále si žáci zahráli soutěž chutí-předváděli chut': sladkou, slanou, kyselou a hořkou. Honza s Tomášem vymýšleli rýmy na obrázky, které žáci předem namalovali a nakonec ještě zazpívali píseň „Jiná doba, holé neštěstí“. Píseň byla o cestování a učení se cizím jazykům. Celým svým vystoupením dávali žákům návody, jak a co dělat bez počítače, jak se nenudit. Žáci se do celého představení zapojovali a že se jim líbilo, dávali najevo svým potleskem.

Sylva Seidenglanzová

Projektový den ve škole

V předvánočním týdnu, v době očekávání nejkrásnějších svátků v roce a za dnů slavnostní atmosféry nejen v našich domovech proběhl v horšické škole další z projektových dnů. Tentokrát měl název „Náš domov – matka Země“ a žáci pracovali souběžně ve dvou velkých skupinách – prvňáčci a druháčci v jedné a třetí, čtvrtá a pátá třída ve druhé skupině. Cílem tohoto projektového vyučování nebyly jen poznatky z ekologické výchovy, ale prožitek či pocit sounáležitosti k Zemi. Žáci si uvědomili, že naším domovem je celá planeta, nikoli jen jeden stát nebo světadíl, a že globální problémy se týkají všech, tedy i nás, kteří zatím nepocítujeme důsledky na vlastní kůži.

Chlapci i dívky nesoutěžili a nevyhrávali, ale spolupracovali. Hledali informace, dělili se o poznatky, diskutovali a navrhovali řešení. Všichni žáci v obou skupinách si zasloužili „velkou jedničku“ a patří jim dík.

Eva Bachová

Středověká hudba

Dunivé údery vojenského bubnu oznámily v úterý 10.2.2009 žákům naším školy, že nás navštívil středověký hudebník. V hodinovém zábavném pásmu nás seznámil s typickými bicími, dechovými a strunnými nástroji středověku. A tak jsme měli jedinečnou možnost nejen vidět, ale i slyšet šalimo, kornamusu, šalmaj, fidulu, niněru, trumšajt, mandolu ... Žáci si také mohli sami vyzkoušet hru na bubny a pomocí činelků, dřívěk, tamburínem a rolniček rytmicky doprovodit melodii středověkého tance. Na závěr si pak společně zanotovali při hře

na mandolu píseň „Černé oči jděte spát“, což byla působivá tečka za pořadem, který všechny zaujal.

Blanka Velkoborská

DO-RE-MI 2009

Dne 22.1.2009 jsme si v naší ŠD uspořádali již tradiční pěveckou soutěž, kterou jsme nazvali DO-RE-MI. Nejdříve jsme si zazpívali několik společných písní, abychom odstranili stud a trému u některých žáků. Potom si žáci vylosovali pořadí, ve kterém předváděli své připravené písně. Spravedlivá porota ve složení žáků Dominika Jeníčka, Verunka Kepkové a Bára Mandíkové vyhodnotila pěvecké snažení v tomto pořadí:

- 1.místo - Domík Jeníček-píseň „Planeta prasat“
- 2.místo - Madlenka Benešová-píseň „Sladké mámení“
- 3.místo - Evička Záveská-píseň „Černé oči“
- 4.místo - Jary Muchka-píseň „Vánoce přicházejí“
- 5.místo - Baruš Mandíková-píseň "Na Okoř je cesta“

Ti, kteří neuspěli letos, se určitě umístí příští rok.

Sylva Seidenglanzová

Od jara do zimy

V novém roce nám zima připravila velkou sněhovou nadílku. A tak se s dětmi ve školce vydáváme vstříc sněhovým radovánkám. Stavíme sněhuláky, sáňkujeme, bobujeme, koulujeme se a dovádíme na sněhu. Ale počasí nemělo pro nás pochopení a během několika dnů sníh zmizel. Měnící se počasí jsme využili k rozvíjení vnímavosti dětí k přírodním jevům v souvislosti s ročním obdobím. Nový tématický blok s názvem „Od jara do zimy“ byl na světě. Děti získávaly vědomosti o přírodě kolem nás i charakteristických znacích čtvero ročních období. V okamžiku jsme přivítali jaro s jarní říkankou a vyrobili spoustu usmívajících se sluníček. Léto jsme strávili u moře. Náš koberec ve třídě se proměnil v mořskou pláž. Sbírali jsme mušličky, kamínky a poslouchali šumění moře a zvuky racků. Společně jsme si pak vyrobili koláž na vzpomínku z prázdnin. Další vládu převzal malíř podzim. Vybírali jsme odstíny podzimních listů, míchali a zapouštěli barvy a vytvořili tak krásné podzimní dílko. Nakonec jsme vše dali do pořádku a vrátili jsme se do přítomnosti. Papírovými koulemi jsme vzbudili paní zimu, která se pomalu probouzí se slovy: „Jaké je roční období? Jaký je měsíc? Jaké je počasí?“ Tak na tyto otázky děti z naší školky už jistě znají odpověď.

Dana Řihošková

Duhové děti

Od pondělí 5. 1. do pátku 9.1. 2009 proběhlo ve 4. a 5. ročníku týdenní projektové vyučování s názvem DUHOVÉ DĚTI. Žáci měli tento projekt rozdělený do 5 dnů, kdy plnili dané téma a získali určitou barvu pro vybarvení panenky nebo panáčka, kterého mají jako důkaz pro splnění daného tématu a která představovala některou z lidských vlastností. V pondělí – Jsem kamarádký a tolerantní a jsem dobrý spolupracovník- barva žlutá a oranžová. V úterý – Umím se vyjadřovat a dorozumět – barva červená. Ve středu – Umím řešit problémy, překonávat překážky a snažím se o prvotřídní práci – barva tmavomodrá a fialová. Ve čtvrtek – Jsem zvědavý – barva stříbrná a v pátek – Jsem vyrovnaný – barva zlatá. Sama témata napoví, že se děti opravdu nenudily. Během jednotlivých dní plnili žáci úkoly (jeden hlavní a další malé úkoly), které byly stále přístupné na nástěnce a po jejichž splnění žák obdržel příslušný počet bodů do tabulky ve svém pracovním sešitě. Některé úkoly byly odstupňovány dle věkových zvláštností žáků. Hlavní úkoly mohly děti zkoušet splnit v průběhu celého dne individuálně nebo ve vytvořených skupinkách. Pokud se jim hned nedařilo, měly možnost se

poradit, nebo vyhledat potřebné informace v encyklopediích, na internetu nebo v časopisu. Žáci se tímto projektem posunuli o krok blíže ke schopnosti uvědomovat si svoje vlastnosti, dovednosti, chápat a tolerovat odlišné způsoby jednání při práci ve skupině. Společně prožili radost ze splněných úkolů a v neposlední řadě si posílili pěkný vztah ke své škole, obci a hlavně ke svým kamarádům.

Jana Tolarová

Maškarní karneval v Horšicích

Povídáním o masopustu, výroba masek, lepení, sřihání, malování a samotný karneval v mateřské škole je vždy přípravou na dětský maškarní karneval v Horšicích. Masky se scházely v hostinci „U Knaizlů“. Sešlo se jich tolik, že chyběla i místa k sezení. Kapela hrála, masky dováděly, soutěžilo se a vyhrávala se tombola. Prostě karnevalové řádění, jak se patří. V letošním roce vyhrály tyto masky:

TYGŘÍK

BERUŠKA

KRÁLÍČEK

Děkujeme všem sponzorům, bez kterých by se karneval neobešel: cukrárna „U Baxů“ v Přešticích, Mozaika p.Soukupové, Trial p.Strejce, hračky Bambule v Plzni, p.Knaizlová, p.Muchka, p.Voráček, p.Kepka, rodina Vondrovicova, rodina Mukova, rodina Křížova, rodina Bečvářova, rodina Náprstkova a také zaměstnancům Základní a Mateřské školy v Horšicích, kteří se podíleli na přípravě a organizaci karnevalu.

Na všechny se těšíme opět za rok.

Jarka Jeslínková - učitelka MŠ

Konec roku 2008 v základní škole

Poslední týden roku 2008 v naší škole předznamenal blížící se Vánoce. Ve středu, 17.12. se uskutečnil celoškolský projekt s ekologickým zaměřením s názvem Náš domov pod vedením p.uč. Mgr. Evy Bachové, čtvrtek 19.12. byl již typicky vánoční: posezení v jednotlivých třídách s koledami, rozkrajováním jablíček, pouštěním lodiček a povídáním o vánočních zvycích navodilo tu správnou vánoční atmosféru. Přišel mezi nás i p. starosta Miroslav Čepický, který v tento vánoční čas navštěvuje školu již tradičně s přáním, abychom se všichni ve zdraví sešli v novém roce 2009. Poslední den, pátek, se žáci s vyučujícími vydali do DDM Přeštice, kde pro ně byl připraven vánoční program. Děti si tak mohli bohatě vychutnat předvánoční atmosféru v klidu, bez shonu a bez hektického „šílenství“, které je bohužel v posledních letech v době adventu čím dál častější.

Pavla Nohavcová